

זוהר הקדוש עם פירושו מתוק מדבש על הפרשה

עלון מס' 73 פרשת תצוה תש"פ

י"ל בעזהש"ת ע"י מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

לוח עמוד הימני בזה"ק לפרשת כי תשא

תיקוני זהר חלק ד

זי"ם	וילגא	מתוק מדבש
ראשון	ק"ז ע"ב	צז
שני	ק"ח ע"א	ק"ב
שלישי	ק"ח ע"ב	ק"ב
רביעי	ק"ט ע"א	קמ"א
חמישי	ק"ט ע"ב	קנ"ו
שישי	ק"ב ע"א	קס"ט
שבת	ק"ב ע"ב	קפ"ב

הקב"ה מזהיר את האדם להשמר ממי שנטה מדרך הטוב

רבי יהודה פתח, (ישעיה ב כב) חָדְלוּ לָכֶם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאָפוֹ, פִּי בְמָה נִחְשָׁב הוּא, הָאִי קָרָא אוֹקְמוּהוּ, אֲבָל מָאִי חָדְלוּ לָכֶם מִן הָאָדָם, וְכִי אֶזְהַר לִיָּה לְבַר נֶשׁ לְאַתְמָנַע מִשְׁאָר בְּנֵי נֶשָׂא, אוֹף אֵינּוֹן נְמִי לְגַבְיָהּ, יִשְׁתַּפְּחוּן בְּנֵי נֶשָׂא דְלָא יִקְרַבוּן אֵלַיִן בְּאֵלַיִן לְעֵלְמִין. אֲלָא הָא אוֹקְמוּהוּ בְּמָאן דְּאִשְׁפִּים לְפִתְחָא דְחִבְרִיָּה לְמִיָּהֵב לִיָּה שְׁלָם, וְאִנָּא אוֹקִימָנָא לִיָּה בְּקָרָא אַחְרָא, דְּכְתִיב (משלי כו יד) מְבַרְךָ רַעְהוּ בְּקוֹל גְּדוֹל בְּבִקְרַת הַשֶּׁפֶם, קָלְלָה תַחֲשָׁב לוֹ, וְאִף עַל גַּב דְּכִלְא שְׁפִיר, אֲבָל מָאִי חָדְלוּ לָכֶם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאָפוֹ. הֵכָא פְקִיד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְבַר נֶשׁ, וְאֶזְהִיר לִיָּה לְאַסְתְּמָרָא מְאִינּוֹן בְּנֵי נֶשָׂא דְסָטוּ אֶרְחִיָּהּ וּמְאָרַח טָב לְאַרְחַ בֵּישׁ, וּמְסָאֲבֵי נַפְשֵׁיהוּ בְּהֵהוּא מְסָאֲבוּ אַחְרָא.

מתוק מדבש

הקב"ה מזהיר את האדם להשמר ממי שנטה מדרך הטוב

רבי יהודה פתח הקדים לפרש מש"כ חָדְלוּ לָכֶם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאָפוֹ, פִּי בְמָה נִחְשָׁב הוּא, הָאִי קָרָא אוֹקְמוּהוּ פִּסּוּק זֶה כְּבַר הַעֲמִידוֹ חוּ"ל, אֲבָל עֵתָה נִפְרַשׁ בְּזֶה הָאוֹפֵן, כִּי צָרִיךְ לְדַעַת מָאִי חָדְלוּ לָכֶם מִן הָאָדָם מֵה פִּירוּשׁוֹ, וְכִי אֶזְהַר לִיָּה לְבַר נֶשׁ לְאַתְמָנַע מִשְׁאָר בְּנֵי נֶשָׂא וְכִי הִנְבִּיא מְזַהֵר אֶת הָאָדָם לְהִמָּנַע וּלְהִפְרֵד מִשְׁאָר בְּנֵי אָדָם, הִרִי אוֹף אֵינּוֹן נְמִי לְגַבְיָהּ אִף שְׁאָר בְּנֵי אָדָם יִחְדְּלוּ וַיִּפְרְדוּ מִמֶּנּוּ, וְעִי"ז יִשְׁתַּפְּחוּן בְּנֵי נֶשָׂא דְלָא יִקְרַבוּן אֵלַיִן בְּאֵלַיִן לְעֵלְמִין יִמְצְאוּ בְּנֵי אָדָם שְׁלָא יִתְקַרְבוּ אֵלּוּ לְאֵלּוּ לְעוֹלָם, וְזֶה וְדָאִי אִי אִפְשֵׁר לִוְמַר כֵּן כִּי אֲדַרְבֵּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת דַּעַתוֹ שֶׁל אָדָם מְעוֹרְבָת עִם דַּעַת הַבְּרִיּוֹת, וְעוֹד קִשָּׁה שְׁאֵם כֵּן יִתְבַּטְלוּ כָּל עֲנִינֵי גְמִילוֹת חֲסִדִים שְׁבִין אָדָם לְחִבְרוֹ.

וּמִתְרַץ אֲלָא הָא אוֹקְמוּהוּ אֵלּא הִרִי חוּ"ל הַעֲמִידוֹ פִּסּוּק זֶה (נִמְס' נִכּוֹת דף י"ד ע"א) בְּמָאן דְּאִשְׁפִּים לְפִתְחָא דְחִבְרִיָּה לְמִיָּהֵב לִיָּה שְׁלָם בְּמִי שְׁמִשְׁכִּים לְפִתְחָא חִבְרוּ לְתַת לוֹ שְׁלוֹם לְפָנֵי שְׁמִבְרַךְ לְהַקְבִּיָּה וְהִינּוּ לְפָנֵי הַתְּפִלָּה, שֶׁנִּחְשָׁב כְּאִילוֹ עֲשָׂאוּ בְּמָה, וְדַרְשִׁינָן מִשְׁכִּי חָדְלוּ לָכֶם

מִן הָאָדָם, הִינּוּ כְשִׁישׁ לָכֶם לְעִסּוֹק בְּכַבּוּד הַמְּקוֹם אֵל תַּתְּעַסּוּ בְּכַבּוּדוֹ שֶׁל אָדָם, כִּי בְמָה נִחְשָׁב הוּא, אֵל תְּקִירִי בְּמָה אֵלּא בְּמָה, וְאִמַר רַבִּי יְהוּדָה וְאִנָּא אוֹקִימָנָא לִיָּה בְּקָרָא אַחְרָא וְאִנִּי הַעֲמַדְתִּי עֵינַי זֶה בְּפִסּוּק אַחַר דְּכְתִיב מְבַרְךָ רַעְהוּ בְּקוֹל גְּדוֹל בְּבִקְרַת הַשֶּׁפֶם, קָלְלָה תַחֲשָׁב לוֹ פִּי הַמְּבַרְךָ אֶת רַעְהוּ בְּבִרְכַת שְׁלוֹם בְּבִקְרַת כְּשִׁמְשִׁכִים לְפִתְחָא חִבְרוּ לְפָנֵי הַתְּפִלָּה, אִז נִחְשָׁב לְמַבְרַךְ כְּאִילוֹ נִתְקַלַּל כִּי נִעֲנַשׁ בְּשִׁבִיל זֶה, וְאִף עַל גַּב דְּכִלְא שְׁפִיר אִף עַל פִּי שֶׁהִכַל אִמַת וַיִּפֶּה לְפִי הַדְּרוֹשׁ, אֲבָל לְכָל הַפִּירוּשִׁים מָאִי חָדְלוּ לָכֶם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאָפוֹ מֵה פִירוּשׁוֹ שֶׁל הַמְּלוֹת "אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאָפוֹ" לְפִי פִשְׁט הַכְּתוּב.

וְאִמַר כִּי הֵכָא פְקִיד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְבַר נֶשׁ בְּפִסּוּק זֶה צוּה הַקְּבִ"ה אֶת הָאָדָם, וְאֶזְהִיר לִיָּה לְאַסְתְּמָרָא מְאִינּוֹן בְּנֵי נֶשָׂא דְסָטוּ אֶרְחִיָּהּ מְאָרַח טָב לְאַרְחַ בֵּישׁ וְהִזְהִיר אוֹתוֹ שִׁישְׁמוֹר עֲצֻמוֹ מֵאוֹתָם בְּנֵי אָדָם שֶׁנִּטּוּ דְרַכְסָּה מִדְּרַךְ הַטּוֹב לְדְרַךְ הָרַע, וּמְסָאֲבֵי נַפְשֵׁיהוּ בְּהֵהוּא מְסָאֲבוּ אַחְרָא וּמִטְמָאִים אֶת נַפְשָׁם בְּטוֹמָאָה שֶׁל הַסְטְרָא אַחְרָא שְׁמַהם צָרִיךְ לְהִפְרֵד, אֲבָל מְכַל שְׁאָר הַבְּרִיּוֹת לֹא הִזְהִיר הַכְּתוּב לְהִפְרֵד. (דף קפ"ב ע"א, וּבִבְיָאוּרֵינוּ כִּרְךַח ע"מ' ל"ד - ל"ה)

זהירות נוראה להשמר מחטא הכעס

חָדְלוּ לָכֶם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאָפוֹ, דְּאֶחָלֶף קְדוֹשָׁה דְּמֵאֲרִיָּה בְּגִין אָפוֹ, דְּדָא אִיהוּ מְסֻאָבוּ דְּמִסְאִיב פְּלָא, פִּי בְּמָה נְחָשֵׁב הוּא, בְּמָה עֲבוּדָה זְרָה וְדָאי נְחָשֵׁב אִיהוּ.

תָּא חֲזִי, הָאִי אִיהוּ רוּגְזָא דְּאִיהוּ עֲבוּדָה זְרָה סְטְרָא אַחְרָא פְּמָה דְּאֶמְרֵן, דְּבַעֲי בְּר נִשְׁ לְאֶסְתְּמָרָא מְנִיָּה וְלֵאֲתַפְרָשָׁא מְעֻלִּי, וְעַל דָּא כְּתִיב (שמות לד יז) אֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא תַעֲשֶׂה לָּךְ, לָּךְ בְּגִין לְאַבְאָשָׁא גְרַמְךָ, וּכְתִיב בְּתַרְיָה אֶת חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר, תִּשְׁמֹר דָּא סְטְרָא דְּקְדוֹשָׁה, דְּבַעֲי בְּר נִשְׁ לְנִטְרָא לִיָּה, וְלֹא יֶחֱלֶף לִיָּה בְּגִין סְטְרָא אַחְרָא, וְאִי יֶחֱלֶף לִיָּה הָא אִיהוּ מְסֻאִיב, וְסֻאִיב לְכָל מָאן דְּקָרִיב בְּהֵדִיָּה.

מתוק מדבש

כועס בשביל מצוה, וכענין משה כנוצר לעיל, והיה נותן טעם לזה ואמר, כי הלא כל שאר העבירות אינם פוגמים אלא כל עבירה ועבירה פוגמת אבר אחד, אבל מדת הכעס פוגמת כל הנשמה כולה, ומחליף אותה לגמרי, והענין הוא, כי כאשר יתכעס האדם הנה הנשמה הקדושה מסתלקת ממנו לגמרי, ונכנסת במקומה נפש מצד הקליפה, וזה סוד מה שאמר הכותב טורף נפשו באפו וגו', כי ממש טורף נפשו הקדושה ועושה אותה טריפה וממית אותה בעת אפו וכעסו, וכמבואר בזהר בפ' תצוה דף קפב ע"ב, ועיין שם כמה מגזים בענין הכעס, עד שאומר, כי מאן דמשתעי עם הכועס כאלו משתעי עם ע"ז עצמה, וע"ש.

וכתב עוד שם, ואף על פי שעושה האדם תקונים לנפשו ותשובה מעולה על כל עונותיו, ומצות רבות וגדולות, הכל נאבדים ממנו לגמרי, לפי שהרי אותה הנשמה הקדושה שעשתה כל המעשים הטובים נתחלפה בטמאה והלכה לה, ונשארה שפחה טמאה במקומה וירשה את גבירתה, וצריך שיחזור פעם אחרת לחזור ולתקן כל התקונים הראשונים שעשה בתחילה, וכן הוא בכל פעם ופעם שהוא כועס, נמצא כי בעל הכעס אין לו תקנה כלל, כי תמיד הוא ככלב שב על קיאו.

ומוסיף עוד ואמר, כי גם גורם היזק גדול אחר לעצמו, והוא כי הנה אם עשה איזו מצוה גדולה, אשר בסבתה היתה איזו נשמה קדושה של איזה צדיק ראשון מתעבר בו בסוד העיבור לסייעו כנודע, ועתה על ידי הכעס מסתלקת גם היא, וזהו ג"כ ענין טורף נפשו באפו, באופן כי מי שהוא בעל כעס, אי אפשר לו כל ימי היותו בעל מדה זו להשיג שום השגה אפילו אם יהיה צדיק בכל שאר דרכיו, לפי שהוא בונה וסותר כל מה שבנה בכל עת שכועס, אמנם שאר העבירות אינם טורפים ועוקרים הנפש

זהירות נוראה להשמר מחטא הכעס
חָדְלוּ לָכֶם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאָפוֹ מִטַּעַם דְּאֶחָלֶף קְדוֹשָׁה דְּמֵאֲרִיָּה בְּגִין אָפוֹ לְפִי שֶׁהֲחֵלִיף קְדוּשַׁת קוּנּוֹ בְּשִׁבִיל כַּעַס, דְּדָא אִיהוּ מְסֻאָבוּ דְּמִסְאִיב פְּלָא שְׁזֵהוּ טוּמְאָה שְׁמִטְמָא אֶת הַכֹּל, פִּי "בְּמָה" נְחָשֵׁב הוּא פִּירוּשׁוֹ בְּמָה עֲבוּדָה זְרָה וְדָאי נְחָשֵׁב אִיהוּ הוּא נְחָשֵׁב מִמַּשׁ כְּמוֹ עֲבוּדָה זְרָה.

תָּא חֲזִי, הָאִי אִיהוּ רוּגְזָא דְּאִיהוּ עֲבוּדָה זְרָה סְטְרָא אַחְרָא פְּמָה דְּאֶמְרֵן בַּא וְרָאָה הַכַּעַס הַזֶּה שֶׁהוּא כְּעֲבוּדָה זְרָה וְסִטְרָא אַחְרָא כְּמוֹ שְׁאֵמְרֵנוּ, דְּבַעֲי בְּר נִשְׁ לְאֶסְתְּמָרָא מְנִיָּה וְלֵאֲתַפְרָשָׁא מְעֻלִּי צָרִיךְ הָאָדָם לְהִשְׁמֹר מִמֶּנּוּ וְלִהְפָּרֵד מִעֻלָּיו, וְעַל דָּא כְּתִיב וְעַל זֶה כָּתוּב אֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא תַעֲשֶׂה לָּךְ, לָּךְ פִּירוּשׁוֹ בְּגִין לְאַבְאָשָׁא גְרַמְךָ כְּדִי לְהִרְעֵ לַעֲצֻמְךָ, וְהִינּוּ עַל יְדֵי חֲטָא הַכַּעַס שְׁמִטְמָא אוֹתוֹ כֹּל כֵּךְ עַד שֶׁנֶּחְשָׁב לַע"ז, וּכְתִיב בְּתַרְיָה וְכָתוּב בַּפְּסוּק שְׁלֹאֲחֵרִי אֶת חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר דֵּהִינּוּ תִּשְׁמֹר דָּא סְטְרָא דְּקְדוֹשָׁה מֵלַת תִּשְׁמֹר רֹמְזַת עַל צַד הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא נִשְׁמַתוֹ, דְּבַעֲי בְּר נִשְׁ לְנִטְרָא לִיָּה וְלֹא יֶחֱלֶף לִיָּה בְּגִין סְטְרָא אַחְרָא שְׁצָרִיךְ הָאָדָם לְשַׁמְרָה מִחֲטָא הַכַּעַס וְלֹא יֶחֱלִיף אוֹתָהּ בְּסִטְרָא אַחְרָא, וְאִי יֶחֱלֶף לִיָּה הָא אִיהוּ מְסֻאִיב וְסֻאִיב לְכָל מָאן דְּקָרִיב בְּהֵדִיָּה וְאִם יֶחֱלִיף אוֹתָהּ הִרִי הוּא נִטְמָא וְטַמְא לְכָל מִי שִׁיתְקַרֵּב אֵלָיו.

נעתיק כאן דברי מוהר"ח בשם רבינו האריז"ל בשער רוח הקודש דף י ע"ב, וז"ל: גם מדת הכעס מלבד מה שמונעת ההשגה לגמרי, וכמו שמצינו על פסוק ויקצף משה על אלעזר ועל איתמר, ואמרו רז"ל כל אדם שכועס אם נביא הוא נבואתו מסתלקת ממנו וכו', האמנם יותר רעה יש לו מדבר הנזכר כמו שנבאר, והנה מורי ז"ל היה מקפיד בענין הכעס יותר מכל שאר העבירות, אפילו כשהוא

הסבא לרשב"י: דבריו מגיעים באצילות וע"י אתה בורא

רקיעים חדשים

רבי שמעון ורבי אלעזר בריה הו אולי בארחה, והו אולי עמהון רבי אבא ורבי יוסי, עד דהו אולי אערעו בחד סבא, והו אחיד בידיה חד ינוקא, זקף עינוי רבי שמעון וחקמא ליה, אמר ליה לרבי אבא, ודאי מלין חדתין אית גבן בהאי סבא.

כד מטו לגביה, אמר רבי שמעון, במטול דקופטרך בגבך קא אתית, מאן אנת, אמר ליה יודאי אנת, אמר מלין חדתין ודאי יומא דא לגבך, אמר ליה לאן הוא ארעך, אמר ליה דיורי הו באינון פרישי מדברא, דהוינא משתדל באורייתא, והשתא אתינא לישובא למיתב בצלא דקדשא בריך הוא, באלין יומי דירחא שביעאה דא.

חד י רבי שמעון, אמר נתיב, ודאי קדשא בריך הוא שדרך לגבן, אמר ליה חייך דנשמע מלה מפומך, מאינון מלין חדתין עתיקין דנטענתון תמן במדברא, מהאי ירחא שביעאה, ואמאי אתפרשתון השתא ממדברא למיתי לישובא.

מתוק מדבש

כד מטו לגביה כשהגיעו אליו, אמר רבי שמעון לאותו הסבא במטול דקופטרך בגבך קא אתית במשא הקשור עליך כדרך קשירת המשאות נראה שאתה בא מדרך רחוקה, ושאל לו מאן אנת מי אתה, אמר ליה הסבא לרבי שמעון יודאי אנת אני יהודי כשאר היהודים, כלומר אין לי תואר של תנא וכדומה, אמר לו רבי שמעון מלין חדתין ודאי יומא דא לגבן (ס"ג סמ"ק) ודאי נשמע ממך דברי תורה חדשים ביום הזה, אמר ליה שאל עוד רבי שמעון מהסבא לאן הוא אורחך (ס"ג סמ"ק) לאן הוא דרך, איפה אתה הולך, אמר ליה הסבא לרבי שמעון דיורי הו באינון פרישי מדברא דהוינא משתדל באורייתא דירתה היה בין אלו שפרשו עצמם למדבר, שהיינו עוסקים שם בתורה, והשתא אתינא לישובא למיתב בצלא דקדשא בריך הוא ועתה באתי לישוב לשבת בצלו של הקב"ה, באלין יומי דירחא שביעאה דא באלו הימים של חדש השביעי הזה.

חד י רבי שמעון שמח רבי שמעון, אמר נתיב דודאי קדשא בריך הוא שדרך לגבן אמר ר"ש נשב יחד ונשמע דברי תורה ממך כי בודאי הקב"ה שלחך אלינו, אמר ליה ר"ש להסבא חייך דנשמע מלה מפומך חייך שנשמע מפיד דברי תורה, מאינון מלין חדתין עתיקין מאותם דברים החדשים ועתיקין דהיינו סודות נעלמים שנמשכו מעתיק יומין, דנטענתון תמן במדברא שנטעתם שם במדבר, (בסוד הכתוב לנטוע שמים, כי ע"י חידושי רזי תורה

ממש, אמנם נשאר דבוקה בו אלא שהיא פגומה בבחינת אותה העבירה שעושה בלבד, וכאשר יתקן הפגם ההוא לבדו יתוקן לגמרי, אבל הכעס צריך תקונים רבים והכנות רבות, לחזור להביא את נשמתו הנטרפת ממנו וכולי האי ואולי, כנזכר בוזהר בפ' תצוה הנזכר לעיל, כי לפעמים כפי בחינות ומציאות הכעס ההוא אין לו עוד תקנה כלל, ולא די זה אלא אפילו כשהייתי מלמד את אחי יצ"ו, ולא היה יודע כפי רצוני, והייתי מתכעס עמו על הדבר הזה, וגם על הדבר הזה הזהירני והוכיחני מורי ז"ל במאד מאד, עכ"ל מוהר"ח"ו. (דף קפ"ב ע"ב, ובביאורינו כרך ח עמ' מא - מב)

הסבא לרשב"י: דבריו מגיעים באצילות וע"י אתה בורא רקיעים חדשים

רבי שמעון ורבי אלעזר בריה הו אולי בארחה רבי שמעון ובנו רבי אלעזר היו הולכים בדרך, והו אולי עמהון רבי אבא ורבי יוסי רבי אבא ורבי יוסי הלכו עמהם, עד דהו אולי אערעו בחד סבא בעוד שהיו הולכים פגשו בזקן אחד, והו אחיד בידיה חד ינוקא והיה אווזו בידו תינוק אחד, זקף עינוי רבי שמעון וחקמא ליה נשא רבי שמעון את עינוי וראה אותו, אמר ליה רבי שמעון לרבי אבא, ודאי מלין חדתין אית גבן בהאי סבא ודאי שדברי תורה חדשים יהיה לנו על ידי זה הסבא, כי הכירו בפניו שהוא מגדולי החכמים.

אָמַר לִיהּ הֵהוּא סָבָא, בְּשָׂאֲלֵתָא דָּא יִדְעָנָא דְחֻכְמָתָא גְבָרָא, וּמִילָךְ מָטוּ לְרִקְיַעֵי דְחֻכְמָתָא, (ס"א נטו לתקיעו דחכמתא).

הקב"ה הולִיךְ אֶת יִשְׂרָאֵל בַּמַּדְבָּר בְּדֵי לְשֹׁבֵר כַּח הַסַּטָּנָא

מֵאִי טַעְמָא, בְּגִין דֵּהֵהוּא שְׁעָתָא דְנִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, וְאֲשַׁתְּלִימוּ לְשִׁתִּין רַבְבִּין, אֲתַתְּקַף מַלְכוּתָא קְדִישָׁא, וְאֲסַתְּלַק עַל פְּלָא, וְסִיְהֵרָא אֲתַנְהִירָת, וּכְדִין אֲתַפְּסִיא מַלְכוּתוֹ חֵיִיבָא סַטְרָא אַחְרָא, וְאֲפִיק לִוְן קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמִיָּהּ בְּמַדְבָּרָא תְּקִיפָא, דְּאִיהוּ אֲתַר וְשִׁלְטָנוּ דְּסַמְא"ל חֵיִיבָא, דְּאִיהוּ דִּילִיָּהּ מִמֶּשׁ, בְּגִין לְתַבְרָא תּוֹקְפִיָּה וְחִילִיָּהּ, וְלִכְתָּתָא רִישִׁיָּהּ, (ס"א וּלְאַחְתָּא לִיָּהּ) וְלְאַכְפִּיא לִיָּהּ דְּלָא יִשְׁלוּט.

לְפָרֶשֶׁת זְכוּר

הַגְּאוּלָּה תְּלוּיָהּ בַּמַּחִיית עַמְלָק

מִיָּד דִּיִּיתִי אֲוֹר דְּאִיהוּ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, יִתְמַחוּן מִן עֲלָמָא וְיִתְאַבְדּוּן, אֲבָל פּוֹרְקָנָא לָא אִיְהִי תְּלִיא אֲלָא בְּעַמְלָק עַד דִּיִּתְמַחִי, דְּבִיָּהּ אֲוִמָּאָהּ.

מֵתוֹק מַדְבַּשׁ

שֶׁהִיא הַמַּלְכוּת הָאִירָה לְכָל חִילִיָּהּ וְלְכָל יִשְׂרָאֵל, וּכְדִין אֲתַפְּסִיא מַלְכוּתוֹ חֵיִיבָא סַטְרָא אַחְרָא וְאִי נִכְנַעָה מַלְכוּת הַרְשָׁעָה דֵּהֵינּוּ הַסַּטְרָא אַחְרָא, וְאֲפִיק לִוְן קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמִיָּהּ בְּמַדְבָּרָא תְּקִיפָא וְאִי הוֹצִיא הַקַּב"ה אֶת יִשְׂרָאֵל לִלְכַת בַּמַּדְבָּר חֲזוֹק בְּקִלְיָפוֹת, דְּאִיהוּ אֲתַר וְשִׁלְטָנוּ דְּסַמְא"ל חֵיִיבָא שֶׁהוּא מְקוּם מִמְשַׁלְתּוֹ שֶׁל ס"מ הַרְשָׁעָה, דְּאִיהוּ דִּילִיָּהּ מִמֶּשׁ שֶׁהוּא מְקוּמוֹ מִמֶּשׁ, בְּגִין לְתַבְרָא תּוֹקְפִיָּה וְחִילִיָּהּ וְלִכְתָּתָא רִישִׁיָּהּ כְּדִי לְשַׁבֵּר תּוֹקְפוֹ וְכַחוּ וְלִכְתַּת אֶת רֵאשׁוֹ דֵּהֵינּוּ לְעַקֵּר אֶת שׁוֹרְשׁוֹ שֶׁבְּקִדּוּשָׁהּ, וְלְאַכְפִּיא לִיָּהּ דְּלָא יִשְׁלוּט וְלִכְנִיעַ אֹתוֹ שֶׁלֹּא יִשְׁלוּט עוֹד. (דף קפג ע"ב - קפד ע"א, ובביאורינו כרך ח עמ' נז)

נְבִרָאִים שָׁמַיִם חֲדָשִׁים, כַּמְבֹאֵר בְּהַקְדַּמַת הַזֶּהָר דָּף ה' ע"א), מִיָּהּ אִיְרָחָא שְׁבִיעָאָה מַעֲנִינֵי הַחֲגִים שֶׁבְּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי, וְעוֹד תַּפְרֵשׁ לָנוּ אֶת הַעֲנִין וְאִי אֲתַפְּרִישְׁתּוֹן הַשְּׁתָּא מִמַּדְבָּרָא לְמִיתִי לְיִשׁוּבָא לְמָה נִפְרַדְתָּם עִתָּה מִהַמַּדְבָּר לְבוֹא לְיִשׁוּב.

אָמַר לִיָּהּ הֵהוּא סָבָא אֲמַר לוֹ הַסַּבָּא לְר"ש בְּשָׂאֲלֵתָא דָּא יִדְעָנָא דְחֻכְמָתָא גְבָרָא בְּשָׂאֲלָהּ זֶה אֲנִי יוֹדַע שְׁחֻכְמָה יִשְׁ בָּךְ, וּמִילָךְ מָטוּ לְרִקְיַעֵי דְחֻכְמָתָא וְדַבְרִיךְ מִגִּיעִים לְרִקְיַעִים שֶׁל עוֹלָם הָאֲצִילוֹת שֶׁהוּא סוֹד הַחֻכְמָה, וְע"י כֵּן אֲתָה בּוֹרָא רִקְיַעִים חֲדָשִׁים. (דף קפג ע"ב, ובביאורינו כרך ח עמ' נה - נו)

הַקַּב"ה הוֹלִיךְ אֶת יִשְׂרָאֵל בַּמַּדְבָּר בְּדֵי לְשֹׁבֵר כַּח הַסַּטָּנָא

מֵאִי טַעְמָא מְהוּ הַטַּעַם שֶׁהוֹלִיךְ הַקַּב"ה אֶת יִשְׂרָאֵל [בַּמַּדְבָּר], וּמִתְרַץ בְּגִין דֵּהֵהוּא שְׁעָתָא דְנִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם לְפִי שֶׁבִשְׁעָה יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם דֵּהֵינּוּ מִשְׁעִבּוֹד הַקְּלִיפּוֹת וּמִעַמְקֵי מְדוּר הַחִיצוֹנִים שֶׁהֵיוּ מְשׁוֹקְעִים שֶׁם תַּחַת מִמְשַׁלְתָּם, וְאֲשַׁתְּלִימוּ לְשִׁתִּין רַבְבִּין וְנִשְׁלַמוּ לְשִׁשִׁים רְבוּא, ר"ל שֶׁעָלוּ וְנִעְשׂוּ מְרַכְבָּה לְשִׁשִׁים רְבוּא בְּח"י שֶׁבְּמְרַכְבָּה הַעֲלִינָהּ, אִז אֲתַתְּקַף מַלְכוּתָא קְדִישָׁא וְאֲסַתְּלַק עַל פְּלָא נִתְחַזְקָה מַלְכוּת הַקְּדוּשָׁה בְּכָל הָעוֹלָם וְנִתְעַלָּה עַל כָּל שְׂרֵי מַעְלָה וְעַל כָּל כַּחוֹת הַקְּלִיפּוֹת, וְסִיְהֵרָא אֲתַנְהִירָת וְהַלְבֵּנָה הַעֲלִינָהּ

הַגְּאוּלָּה תְּלוּיָהּ בַּמַּחִיית עַמְלָק

מִיָּד דִּיִּיתִי אֲוֹר דְּאִיהוּ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִיָּד כְּשִׁתְּגַלֶּה הָאוֹר בְּזִמְנֵי הַגְּאוּלָּה עַל יַד הַקַּב"ה הַנִּקְרָא אֲוֹר, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב קוּמִי אֲוִרִי כִּי בָא אֲוֹרְךָ, וְנִרְמַז בַּפְּסוּק וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֲוֹר, אִז יִתְמַחוּן מִן עֲלָמָא וְיִתְאַבְדּוּן כָּל הַחֻמְשָׁה מִיָּנִי עַרְב רַב, אֲבָל פּוֹרְקָנָא לָא אִיְהִי תְּלִיא אֲלָא בְּעַמְלָק עַד דִּיִּתְמַחִי אֲבָל גְּאוּלַת יִשְׂרָאֵל אִינָה תְּלוּיָהּ אֲלָא בַּמַּחִיית עַמְלָק וְלֹא בַּמַּחִיית שָׂר אֲרִי מִיָּנִי עַרְב רַב, דְּבִיָּהּ אֲוִמָּאָהּ לְפִי שֶׁרַק בּוֹ נִשְׁבַּע הַקַּב"ה שֶׁאֵין שְׁמוֹ שְׁלֵם וְאֵין כְּסָאוֹ שְׁלֵם עַד שִׁמְחָה שְׁמוֹ שֶׁל עַמְלָק (בְּרֵאשִׁית דָּף כה ע"ב, ובביאורינו כרך ח עמ' שִׁיח)

מחייית עמלק מלמעלה ומלמטה פי מַחַה אֲמֹחָה, אֲתוֹן מִתְּפֹא, וְאַנָּא מְעִילָא.

במחייית עמלק ישפיע השי"ת רב נחת לישראל

בַּהֲהוּא זְמַנָּא דִּיתְמַחֹן עֲמֻלָּקִים מְעֻלְמָא, יְהֵא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נַח נְיִיחָא לְיִשְׂרָאֵל, וְיִתִּיב
עַל פְּרֻסְיָיָהּ, כְּמָה דְאַתְמַר בֵּיהּ (דניאל ז ט) וְעֵתִיק יוֹמִין יִתִּיב, לְבוּשָׁה פְתֻלְגָא חֲנֹר, לְקִימָא
(ישעיה א יח) אִם יִהְיוּ חֲטָאִיכֶם פְּשָׁנִים פְּשָׁלְגָא יִלְבִּינוּ.

מלחמת הקב"ה בעמלק בכל הצדדים

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְכִי קָלָה הִיא בְּעֵינֵיךָ קִרְבָּא דָּא דְעַמְלָק, תָּא חֲזִי מִן יוֹמָא דְאַתְבְּרִי עֲלֵמָא עַד
הָהוּא זְמַנָּא, וּמַהֲהוּא זְמַנָּא עַד דִּיִּיתִי מִלְפָּא מְשִׁיחָא, וְאַפִּילוּ בְיוֹמוֹי דְגוּג וּמַגּוּג לָא יִשְׁתַּכַּח
פְּנוּתִיָּה, לָאוּ בְּגִין חֵיילִין תְּקִיפִין וְסִגְיָאִין, אֲלָא בְּגִין דְּבְכָל סְטָרִין דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָוָה.

מתוק מדבש

אִם יִהְיוּ חֲטָאִיכֶם פְּשָׁנִים פִּי אֲדוּמִים כְּתוּלַעַת שְׁנִי, פְּשָׁלְגָא
יִלְבִּינוּ כִּי אִז יִטְהַר הַקִּב"ה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל חַטּוֹתֵיהֶם.
(תיקוני זוהר תיקון כא דף נה ע"א, ובביאורינו כרך ב עמ' קפה)

מלחמת הקב"ה בעמלק בכל הצדדים

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְכִי קָלָה הִיא בְּעֵינֵיךָ קִרְבָּא דָּא
דְעַמְלָק וְכִי קָלָה הוּא בְּעֵינֵיךָ מִלְחָמָה זוּ שֶׁל עַמְלָק,
תָּא חֲזִי מִן יוֹמָא דְאַתְבְּרִי עֲלֵמָא עַד הָהוּא זְמַנָּא בָּא
וְרָאָה כִּי מִן יוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם עַד אוֹתוֹ הַזְּמַן, וּמַהֲהוּא זְמַנָּא
עַד דִּיִּיתִי מִלְפָּא מְשִׁיחָא וּמֵאוֹתוֹ הַזְּמַן עַד שִׁבְאָ מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ, וְאַפִּילוּ בְיוֹמוֹי דְגוּג וּמַגּוּג לָא יִשְׁתַּכַּח פְּנוּתִיָּה
וְאַפִּילוּ בְיַמֵּי גוּג וּמַגּוּג לָא תְהִיָּה מִלְחָמָה כְּדוּגְמַתָּה, לָאוּ בְּגִין
חֵיילִין תְּקִיפִין וְסִגְיָאִין לָא מְשׁוּם שֶׁהֵיוּ לוֹ חֵיילִים חֲזִיקִים
וְרַבִּים, אֲלָא בְּגִין דְּבְכָל סְטָרִין דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָוָה
אֵלָּא לְפִי שֶׁבְכָל הַצַּדִּדִּים לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה הִיתָה מִלְחָמָה זוּ נִגְד
הַקִּב"ה. (בשלח דף פה ע"ב, ובביאורינו כרך ה עמ' תשכח)

מחייית עמלק מלמעלה ומלמטה

פִּי מַחַה אֲמֹחָה פִּירוּשׁוֹ אֲתוֹן מִתְּפֹא אֲתָם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
תְּמַחוּ מִלְמַטָּה כְּמ"ש תְּמַחָה אֶת זְכֹר עַמְלָק, וְאַנָּא
מְעִילָא וְעַל יְדֵי זֶה אֲנִי אֲמַחָה מִלְמַעְלָה.
(בא דף מ ע"א, ובביאורינו כרך ה עמ' תל)

במחייית עמלק ישפיע השי"ת רב נחת לישראל

בַּהֲהוּא זְמַנָּא דִּיתְמַחֹן עֲמֻלָּקִים מְעֻלְמָא בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן
שִׁמַּחוּ הָעַמְלָקִים מִן הָעוֹלָם, יְהֵא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
נַח אִז יִהְיֶה הַקִּב"ה "נַח" (מלמ"ס), דִּהֵיִינוּ נְיִיחָא לְיִשְׂרָאֵל
שִׁישְׁפִיעַ רַב נַחַת לְיִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצַּדִּדִּים, וְיִתִּיב עַל פְּרֻסְיָיָהּ
וְיִישַׁב עַל כְּסָאוֹ, כִּי אִז יִהְיֶה הַכְּסֵא שְׁלָם, כְּמָה דְאַתְמַר בֵּיהּ
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בְּהַקִּב"ה, וְעֵתִיק יוֹמִין יִתִּיב אִישׁ זֶקֶן מִיָּמִים
יוֹשֵׁב, לְבוּשָׁה פְתֻלְגָא חֲנֹר לְבוּשׁוֹ לְבָן כְּשֶׁלֶג לְבָן, (דִּהֵיִינוּ שִׁיִּיָּהּ
צְמַלִּית הַרְחַמְסִים הַנְּרַמְוִי גִּוּוֹן לָנוּ), לְקִימָא כְּדִי לְקִיִּים מַה שְׁכַתּוּב

שיבת דא שירתא

וכן בכל הדורות כשעוסקים בוהר הקדוש מעוררים כח הנשמות וכח הצדיקים עם כח משה רבינו שהשתתפו בחיבור הזהר, ובוה מנמלים כח החיצונים. (הרמ"ק)

פרשת תצוה תשי"פ

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ה

הזהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל
[cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

02-50-222-33

מוקד הזמנות: